

[Hanne Thanning Jacobsen]

sektor, det frivillige arbejde og arbejdsmarkedet. Jeg vil meget gerne ligesom fru Marianne Jelved – det er jeg sikker på at andre også vil – deltage i diskussionen om, hvordan vi får videreført den del af projektet.

Vi ønsker selvfølgelig ikke, at formidlingsenhederne skal være kontrollanter eller forlængende arme på nogle systemer. Men ofte hører vi udtrykket: Hvor det offentlige ikke kan nå ud. Formidlingsenhederne er for mig at se gode eksempler på, at de yderste led er blevet styrket. Det betyder én gang til en bedre anvendelse af de ressourcer, som vi alle efterlyser, og det betyder alt andet lige også en mere brugervenlig social sektor.

Med hensyn til, hvad jeg kan kalde den ministerielle pulje, har vi set, at der har vist sig et behov for centralt afsatte midler til tværgående udviklingsarbejde. Det kan for enkelte kommuner være for kontroversielle ting, man finder på, og derfor er det vigtigt, at der er en central pulje. Forsøgspuljerne fra 1980, som for øvrigt er en gammel foreteelse, har vist gode resultater.

Efter at have lyttet til debatten i dag mener jeg, det er helt klart, at der er behov for en nærmere drøftelse. Vi får en konference, men jeg vil godt lægge op til, at vi i løbet af sommeren finder sammen om at udforme en beretning. Der er behov for klare signaler, synes jeg, til det igangværende arbejde. Der er behov for at samle socialpolitisk ansvarlige, som ikke vil sætte tingene i stå, men yderligere i gang.

SUM-projekterne har betydet en oplomstring, måske for mange blomster, men så lad os luge ud og give de gavnlige planter lov til at vokse og se at få sået nogle flere, for et landskab uden blomster er et dødt landskab.

Niels Hausgaard siger, at når vi ikke har råd til mindreværdskomplekser, så lad storhedsvanviddet springe ud.

Med denne bemærkning vil jeg takke for debatten, og jeg håber, at Folketingets Socialudvalg vil bruge sommeren til at følge tankegangen i Niels Hausgaards udtryk.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal sige for Socialdemokratiets vedkommende, at vi er forfærdelig enige i den sidste konklusion i det, fru Hanne Thanning Jacobsen sagde på SF's vegne.

Det, der egentlig bringer mig herop, er, at der fra SF's ordførers side har været en kort bemærkning efter næsten hvert eneste ordførerindlæg, som har givet det indtryk, at efter at man har givet nogle penge, og efter at nogle mennesker, nogle ildsjæle har arbejdet i et område, så hører alt dette op – bums! – hvis ikke man fortsætter et projekt, der skulle bane nye veje, på samme måde som man plejer.

Det er det, nogle af os reagerer lidt imod. Jeg synes, det er utrolig spændende at se, at en lang række af de mennesker, der har været involveret i SUM-programmet, netop nu er i gang med ikke at slukke lyset efter sig, men at tænde nye sociale lys over hele landet.

Jeg synes, at den bemærkning skal med her til sidst, for ellers kunne der danne sig det indtryk, at det bliver så trist, så trist, så trist, når vi når til den 1. januar 1992. Det gør det ikke. Alle de mennesker, der nu er aktive, ville ikke have været det, hvis ikke vi havde haft SUM-programmet. Til gengæld skal vi nu prøve at finde ud af, hvad det er for rutiner, vi skal gøre op med, om der måske er nogle rutiner i SUM-programmet, som også trænger til lys, og som også trænger til at blive lidt anderledes.

Det er baggrunden for vores stillingtagen.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg er da for sagens skyld utrolig ked af det, hvis fru Jytte Hilden opfatter, at jeg tager korte bemærkninger for at lave tingene rutineprægede og sige, nu skal alt bare fortsætte, som det var. Det er bestemt ikke meningen. Hvis vi havde syntes det, havde vi simpelt hen slet ikke spillet ud med forslaget. Men jeg indrømmer blankt, at der er en bekymring for, at nogle ting, som er værdifulde, går i stå.

Til gengæld medgav jeg – det hørte fru Jytte Hilden også nok – at jeg vil have luget blomster ud, for jeg er mig helt bevidst, at det selvfølgelig ikke er alle projekter, der har været lige vellykkede. Det er jo vilkårene, når man laver forsøgs- og udviklingsarbejde, at fejltagelserne er en del deraf.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling